

Nr 565

Av herr **Bergqvist m. fl.**, om slopande av avdragsrätten för representationskostnader.

Genom lagstiftning år 1963 infördes nu gällande bestämmelser om avdragsrätt för representationskostnader. Som framgår av anvisningarna till 20 § KL är utgifter för representation och liknande ändamål att hänföra till omkostnader i förvärvskälla, under förutsättning att utgifterna har omedelbart samband med verksamheten i förvärvskällan.

I riksskattenämndens anvisningar framhålls att begreppet representation i viss mån har en obestämd innebörd. »I allmänhet torde emellertid därmed avses den gästfrihet, som på grund av sedvänja förekommer i kommersiella och liknande sammanhang. Denna kommersiella gästfrihet tager sig merendels uttryck i samma former som dem som förekommer i det privata livet personliga vännar emellan. Representationskostnaden är sålunda oftast en kostnad för mat, dryck, betjäning, hotellrum, teaterbiljetter och dylikt.»

En uppgift för skattemyndigheterna är således att göra en gränsdragning mellan avdragsgilla representationskostnader och icke avdragsgilla levnads-kostnader. En sådan gränsdragning måste emellertid bli starkt godtycklig, vilket kan illustreras med några exempel.

Avdrag kan medges »då ett företag i stället för restaurangbesök i samband med affärssuppgörelse till motpartens (kvinnliga) representant överlämnar en chokladkartong, en fruktkorg eller dylikt.» Kostnader för sådana gåvor som t. ex. rökt lax och renkött anses däremot inte som en vid taxeringen avdragsgill utgift.

Kostnad för blommor och kransar i samband med dödsfall anses inte avdragsgill, medan däremot avdrag medges för representationsgåva i form av sjösättningssmycke med ett belopp som »är skäligt i förhållande till bland annat det avtalade fartygspriset».

Vad gäller representationsmåltider anser riksskattenämnden det vara nödvändigt att ange vissa prisramar — »ehuru nämnden är väl medveten om svårigheterna att fixera några belopp, som ur alla synpunkter är godtagbara». För representation utom hemmet i form av middag eller supé bör avdrag medges med högst 80 kronor per person; för representation i form av lunch bör avdrag ske med högst 35 kronor per person.

Det finns starka skäl att ifrågasätta det rimliga i att skattebetalarna ekonomiskt skall stödja »den gästfrihet som på grund av sedvänja förekommer

i kommersiella och liknande sammanhang». Även om representationskostnaderna i regel torde begränsa sig till någon eller några procent av företagets omsättning är det inte rimligt att skatteförfattningarna i stort sett passivt skall anpassa sig till rådande sedvänjor på detta område. Representationskostnaderna har i mångt och mycket karaktären av att höginkomsttagare ger varandra skattefria förmåner. Det är betecknande att i samband med firmafester där hela personalen deltar representationskostnaden är avdragsgill endast för »enklare former av traktering», och kostnaden per person bör därvid inte överstiga 2/3 av det högsta belopp som är avdragsgillt vid affärsförhandlingar eller liknande.

Representationskostnaderna bereder taxeringsmyndigheterna ett omfattande kontrollarbete, och det är väl känt att det förekommer ett betydande missbruk av rätten att göra avdrag för representationskostnader.

Enligt vår mening talar övervägande skäl för att man helt slopar avdragsrätten för representationskostnader. Det finns visserligen representationskostnader som kan upplevas som befogade, men å andra sidan behöver ett slopande av avdragsrätten inte innebära att sådan representation som ett företag bedömer som mycket angelägen kommer att upphöra. Där emot är det troligt att man inom företagen gör en hårdare prövning av dylika utgifter, vilket på det hela taget måste anses vara önskvärt.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen beslutar att slopa avdragsrätten för representationskostnader; samt

att vederbörande utskott utarbetar härför erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 28 januari 1970

Jan Bergqvist (s)

Lena Hjelm-Wallén (s)

Sture Ericson (s)
